

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 28. szám.

Budapest, július 11.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre – – 12 korona

Félévre – – – 6 korona

Negyedévre – – 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
 Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
 minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
 Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

A régi hadsereg.

Irtá: K. Nagy Sándor kir. ítélő táblai bíró.

V. Katonaköteles kor.

(Hadakozásra alkalmatlanok. Érett férfiak. A 18—50 éves kö-
 Nemzeti őrségnél 20 éves kor. 21 éves kor.)

Abban az időben, midőn a főuraknak és nemeseknek személyesen kellett hadba vonulni, nem lehetett meghatározni azt a korhatárt, a melyben kötelességük volt felkelni a haza védelmére, nem volt meghatározva, hogy hány éves kortól hány éves korig tartoztak katonai szolgálatot teljesíteni. Kétségtelen azonban, hogy a gyermekek és az elerőtlenedettek fel voltak mentve. Az 1545. évi 13. toz. csupán a »hadakozá-
 ra alkalmatlan gyermekekről, öregekről és elerőtlenedettekről» szól.

Az 1599. évi 18. toz. annyiban határozta meg a har-
 czosok korát, hogy jól felfegyverzett harczosokat kell a hadba küldeni, akik »nem gyermekek, hanem érett férfiak legyenek!»

Most a legújabb mozgósítások vagy behívások alkal-
 mával illetéktelen belyen s a régi törvényekkel nem foglalkozó egyének közt sok azó esett arról, hogy a 18—50 év közötti korban levő egyének is sor alá fel-
 hivattak. Pedig ez épen nem új dolog. Régebben is tör-
 tént már ilyen intézkedés. Ugyanis az 1808. évi III. törvényezikk nyilván kimondta, hogy katonakötelesek
 kor szerint mindazok, a kik életüknek 18-ik évét már betöltötték, de 50-ik évüket még tul nem haladták.

A nemzeti őrségről szóló 1848. évi XXII. toz. azt
 batározta meg, hogy a nemzeti őrségbe csak azok a
 kifogás alá nem eshető férfiak vehetők fel, a kik a 20
 és 50 év között vannak.

Mikor az 1868. évi XL. toz. kimondta, hogy a 20-ik
 év betöltése a katonaköteles kor, de megengedte a
 katonasághoz önkéntes beállást, ugyanakkor kimondta,
 hogy a jelentkezők csak úgy fogadtatnak el, ha életko-
 ruk 17-ik évét már betöltötték, de 36-ik évüket még
 tul nem haladták.

Ez után a rendes katonaköteles kor a 21—36 év.
 Ennek a korhatárnak kiterjesztését csupán a mostani
 háború indokolja.

VI. Katonai felszerelés.

(Huszároknál. Nemeseknél. Vértés vitéz. Zsigmond király idejében
 fegzes lovasok. Az egytelkes nemesek katonái. Az alsó vármegyék-
 ben. II. Lajos király idejében. A könnyű fegyverzetű lovasoknál
 1808-ban.)

Midőn az egyes törvények a katonáknak badbaküldését
 rendelték: ugyanakkor rendesen meghatározták azt is,
 hogy miként legyenek azok felszerelve.

Általában minden törvényben legalább is annyi benne
 van, hogy a hadbavonultak »jól felfegyverzetek» legye-
 nek. De némely esetben azt is kimondták, hogy milyen
 legyen ez a felfegyverzés.

Mátyás király egy 1481-ben írt levelében állandó
 seregének könnyű lovaságát *huszároknak* nevezvén, a
 kik füрге, apró, jelentéktelen külsejű, de rendkívül
 kitartó és edzett lovakkal, másfélemben horszuságu
 kopjakkal, görbe kardokkal és fokosokkal harczoltak.
 Öltözetük igen jól oszerzett bőrből készült, sarukat visel-
 tek, melyekre a sarkantyukat szíjjakkal felcsatolták (ez
 volt az úgynevezett *felkötő sarkantyú*, megkülönböz-
 tetésül a rendes sarkantyutól, mely állandóan a csizma-
 sarkára van felszegezve, vagy másként felerősítve) fej-
 ket csúcsba végződő orrvédő ruddal ellátott sisak vagy
 vastag nemezsből, vagy báránybőrből készített kucsmá,
 felső testüket pedig némelyek sodrony-inggel, mások a
 vállravezetett, báránybőrrel bélelt, eszerzett bőrkabát-
 készített rövid felsőruhával s egy e felett viselt farkas-
 bőrrel védték.

Az 1518. évi törvény 2. cikkelye azt rendeli, hogy
 a nemesek, a kiknek 50 vagy 100 és ennél több job-
 báguk van: huszármódra pánczéllal, sisakkal és más-
 féle fegyverekkel kötelesek magukat ellátni a hadba-
 vonulás alkalmával.

Előzőleg, még Kálmán király idejében is találunk
 annyiban nyomára a katonai felszerelésnek, hogy tör-
 vény határozta meg, miként: minden ispán, kinek az ő
 tulajdon felvén annyi szabad népe vagyon, hogy lova-
 kat kaphat és száz pénz adójövedelmet szedhet össze:
 egy vértés vitézt állítson a királynak, ha pedig negyven
 pénz a jövedelme: adjon katonát, de vért nélkül. (I. könyv
 40. ez.)

Zsigmond király idejében elrendelte a törvény, hogy

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA
STOWASSER J.

és a többi hangszereket általánosan
 elismert legjobb gyártm. szállít.
 cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója. Budapest,
 II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javít-
 tának, vétele és becsorolása. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

közönséges hadjárat alkalmával az egyes bárók, előkelők és birtokos nemesek maguk személyesen megjelenvén, uradalmuk mennyiségéhez képest állítsanak katonaságot, t. i. minden 33 jobbágy után egy tegzes lovas, száz után három és minden további száz után 3—3 tegzes lovas, a kiknek t. i. legalább is ijjaik, tegzeik, kardjaik vannak, s a kik harcra képesek és alkalmasak. (1433 évi 2. tcz.)

1454-ben elrendelte a törvény, hogy a vármegye száz jobbágykapu után négy tegzes lovas és két, hasonlóképen tegezze, paizssal és kopjával ellátott gyalogost rendeljen ki. (IV. tcz.)

Az 1492. évi I. tcz. azt rendelte el, hogy az egy teljes nemesek, vagy a kiknek jobbágyaik nincsenek, minden tíz ház vagy udvar után egy lovas katonát kötelesek hadba küldeni, a ki legalább is lándzsával, paizssal és kéziíjjal, ha lehetséges, páncéllal legyen ellátva.

Az alsó-vármegyék — mondja az 1498. évi III. tcz. — 24 kaputól kötelesek egy hosszúkás vagy kerek paizssal, valamint lándzsával, páncéllal és érc vagy bőr sisakkal ellátott huszárt adni.

II. Lajos király idejében elhatározott, hogy a nemesek minden 20 jobbágytelkük után egy-egy olyan lovas vigyenek magukkal a hadba, a kinek legalább lándzsája és paizsa van; maguk pedig a nemesek, a kiknek 50 vagy 100 és ennél több jobbágyuk van: huszármódra páncéllal, sisakkal és másféle fegyverekkel kötelesek megjelenni. (1518. évi I. tcz.)

Az 1523-ban már 10 jobbágytelek után kellett minden nemesnek és más állapotú embernek magával vinni a hadjáratba egy olyan lovas, a ki legalább is kopjával és paizssal, vagy kéziíjjal és tegezze legyen ellátva. (IV. tcz.)

Az 1536. évi 23. tcz. elrendelte, hogy a hadba küldendő könnyű fegyverzetű lovas vértel és sisakkal és a többi hadikészülékkel jól felszerelve legyen.

Az 1808. évi 3. tcz. a katonaság felszerelése tárgyában elrendelte, hogy a hadbaszállásnál a lovas tartozik gondoskodni arról a maga számára, melyet mint tábori szolgálatra alkalmasat, a lovagláshoz szükséges, nem fényes, nem is egyforma, de a czélnak megfelelő felszereléssel tartozik magával hozni, továbbá még két pisztolyt, egy kardot, egy fokost és löportáskát. A gyalogos számára szükséges: puská, szurony, kard és löportartó. Ruháit mindenki megtarthatja, de az öltözetnél és ezen czélra készített lőszerelvényénél minden arany és ezüst alkalmazása megtiltatott...

A későbbi kor katonai felszereléséről a törvényekben nem találunk nyomot, ezekről már külön szabályzatok intézkednek, melyek nagyrésztben megfelelnek a mostaniaknak.

(Folyt. köv.)

Vállvetve.

Irta: Nyomozó.

A kik érdeklődnek egyes nagyobb szabású nyomozások iránt, tapasztalhatták, hogy minden ilyen nyomozás rendszeren több őrsparancsnokság állandó közreműködésével bonyolítottatik le. Hogy ezek az őrsparancsnokságok közvetlen egymás szomszédságában vannak-e, egy és ugyanazon az akas- vagy szárnyparancsnokság alá tartoznak-e, vagy egymástól távol, más és más magasabb parancsnokság alárendeltjei: ez az együttes működés eredményességét nem csökkenti, sőt helyes felfogás mellett csak megkönnyítheti, elősegítheti azt.

Egy testületnek a tagjai vagyunk mindannyian; működésünket egyetlen czél: a közbiztonság zavartalan fenntartása, illetve a megzavart közbiztonság helyreállítására való törekvés vezeti és irányítja; ilyen dolgokban nincs és nem is lehet titkunk egymás előtt; kenyéririgység e tekintetben nem szabad hogy legyen közöttünk. Annál kevésbé, mert helyes felfogás mellett mindazok, a kik egy-egy ilyen nagyobb szabású nagyobb területre kiterjedő s több különféle közbiztonsági zavar kiderítésére irányított nyomozásban résztvesznek, nemcsak az illetékes őrsük körletében történt bűnesetek kiderítését, hanem az együttes nyomozás folyamán kiderített összes bűneseteket elkönnyvelhetik tevékenységi naplójukba.

És talán abban sem tévedek, ha azt állítom, hogy helyes és célnadatos vezetés, kellő összetartás és egymást megértés mellett, sokkal is eredményesebb az ilyen együttesen, vállvetve végrehajtott nyomozás. Idősebb, tapasztalatokban gazdagabb altisztek vezetése alatt törekvő, tanulni vágyó fiatalabb bajtársak — altisztek és csendőrök — vesznek részt benne; mindeniknek megvan már e téren több-kevesebb olyan csendőri tapasztalata és ismerete, a melyeket, ha a nyomozás érdeke megköveteli, a közbiztonsági szolgálat hasznára előnyösen érvényesíthet.

Egyik a bűntettesek ravaszságát, furfangjait ismeri; többen az egyes vidékek helyi- és személyi ismereteivel

Ha fáj a feje

ne tétorázzék, hanem használjon azonnal

Beretvás-pastillát

mely 10 percz alatt a legmákosabb migráint és fejfájást elmulasztja. — Ár 1.20. — Kapható minden gyógytárban. Készíté Beretvás Tamás gyógyszerész Kispeszen. Orvosok által ajánlva. Három dobozról ingy. postai szállítás.

Az északi harcztérrel. — Károly Ferencz József főherceg trónörökös szemlét tart a német lovasság fölött.

tűnnek ki; mások a bűncselekmények mikénti végrehajtásának módzataiból tudnak helyes következtetéseket levonni a tettesek kiletére nézve; mások viszont a büntettek összeköttetéseinek, kisegítőinek, orgazdájának több irányban kiterjedő ismereteivel rendelkeznek; egyesek pedig eles ítélő és következtető képességgel rendelkezvén, a nyomozás és kikérdezések folyamán felmerülő adatokból könnyen megtalálják a nyomozás folytatására és irányításra vezető helyes utat még akkor is, ha a nyomozás, mint az egynémely esetben megtörténik, esetleg holtpontra jutott.

Vannak csendőrtisztok és régebben szolgáló csendőrök is, a kiknek tudásában, tapasztalataik és szakismereteik tárházában, a csendőrségi szolgálatnál, de különösen a nyomozásoknál okvetlen szükséges mindezek az adatok megtalálhatók. De ilyenek hiányában pótolhatók ezek a követelmények több altszáz vagy csendőr hasonló ismereteinek együttes felhasználásával is. És ha csupán egy akad is a sok között, a ki a helyes vezetésre, irányításra s az esetleg felmerülő félreértések eloszlatására, úgy személyénél, mint rendfokozatánál, valamint szakismereteinél fogva is alkalmasnak bizonyul s a ki a résztvevőknek külön-külön álló, de együttesen felhasználható fentebb említett tulajdonságait ki tudja használni: az eredmény több, mint bizonyos.

Az elmondottnak megfelelő, vállvetett nyomozással igen szép eredményt értek el a múlt év tavaszán, még pedig mindössze 16 nap alatt, a váczhartányi, az alagi, a cinkotai és az örkényi őrsparancsnokságok, a mennyiben egy cigánykaravánnak több mint három év alatt, több vármegyére kiterjedő területen elkövetett betöréseit, ló és egyéb lopásait derítették ki olyan kétségtelen bizonyítékok mellett, hogy a tettesek nagyrésze már elítélve, fegyházban, börtönben ül, más része pedig a közel jövőben várja biztos elítéltetését.

Ít megjegyzem, hogy ennek a nyomozásnak megkezdésére nem egy éppen akkor történt és mind a négy őrsparancsnokságot egyaránt és közvetlenül érdeklő nagyobb bűneset indította a megnevezett őrsparancsnokságokat, hanem legnagyobb részben régebben történt, de akkor mindannyi kiderítetlenül maradt közbiztonsági zavar volt a kiindulási pontja. Sőt kivételesen a váczhartányi őrsparancsnokság nem is volt közvetlenül érintkezve a kiderített bűnesetekben s mégis oly rövid idő alatt és oly pontossággal jutottak eredményre és az említett őrsparancsnokság is oly készséggel vett részt ez eredmény előidézésében, mintha egy, éppen akkor történt s mindannyifukát egyformán érdeklő szenczácziós bünteti kiderítése sarkalta volna őket az eredménynek mindenképen való elérésére.

Ugyanis: mintegy három héttel a nyomozás megkezdése előtt az alagi örkörletbe tartozó Dunakesz közséből Száraz János és társa kárúra, múlt évi február 24-én virradóra, ismeretlen tettesek egy kocsi és két lovat elloptak. Dezső Demeter őrmester őrsparancsnok

bevezette akkor ebben az ügyben a nyomozást s bár megfelelő utalgatást is kapott, mégis mások által jóhiszemű félrevezetés következtében nem sikerült az esetet kideríteni.

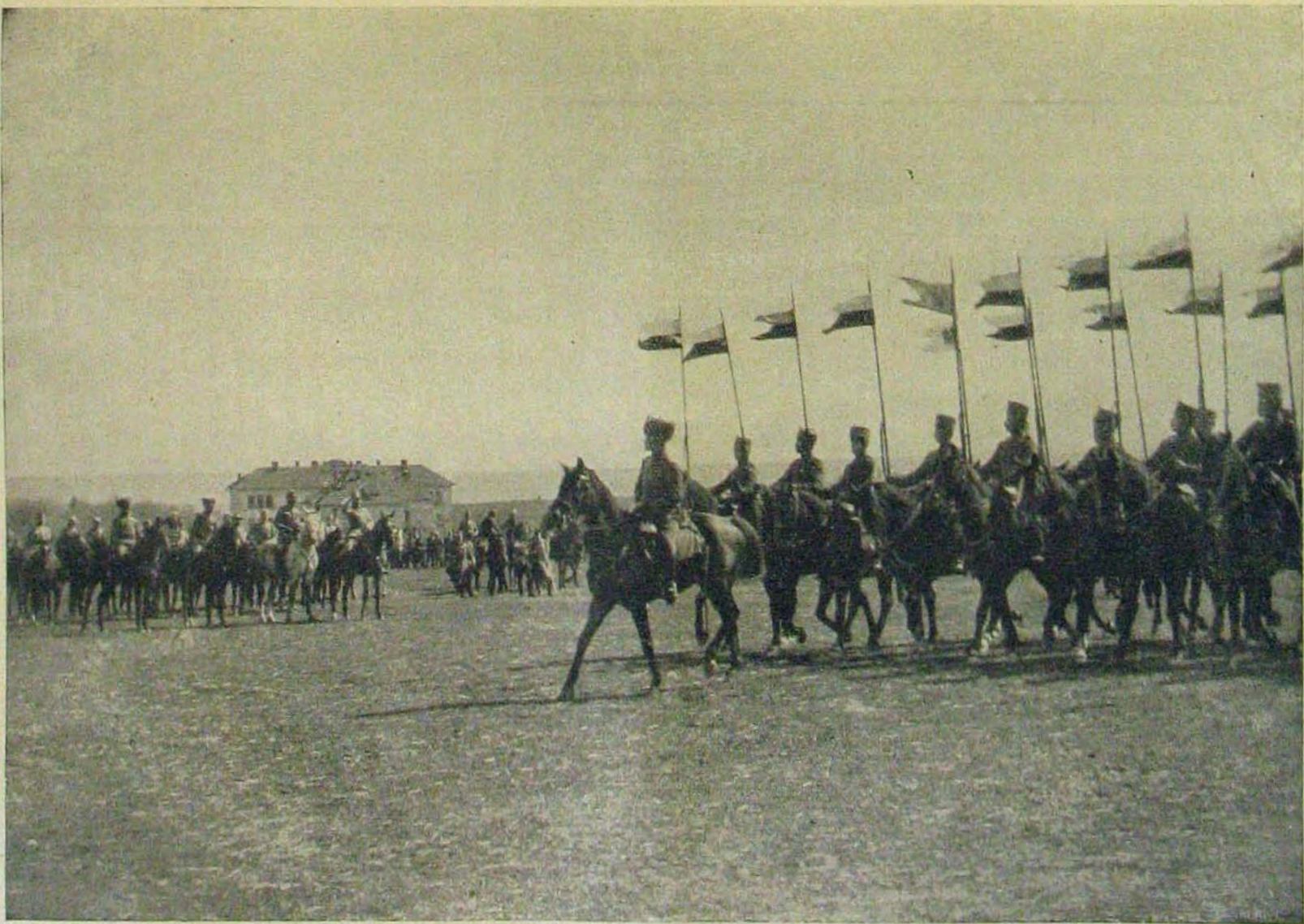
Pár héttel később, márczius 6-án virradóra, Ozinkotán Mankó István ottani lakos kárúra történt egy betöréses lopás, a bonnan 518 K értékű ág- és rubaneműeket vittek el a szintén ismeretlen tettesek, a kiket Gólyán József őrmester őrsparancsnoknak szintén nem sikerült akkor kiderítenie.

Mint hogy pedig a nyomozások során úgy itt, mint az előbbi esetben is, alapos gyanúkok merültek fel arra nézve, hogy kőborczigányok voltak a tettesek, Gólyán őrmester, mindjárt az első nyomozás eredménytelensége után a váczhartányi őrsparancsnoksághoz, jobban mondva Balázs György őrmester, most budafoki őrsparancsnok, de akkor váczhartányi másodaltiszthoz fordult felvilágosításért, a kiről köztudomású volt a környéken, hogy speciálisan foglalkozik a kőborczigányok bűncselekményeinek és összeköttetéseinek felderítésével s ezen a téren szerzett tapasztalatait és ismereteit már más alkalmakkal is eredményesen tudta érvényesíteni; a kőborczigányokra vonatkozó személyismereteit pedig annyira tökéletesítette, hogy már a bűncselekmény elkövetési módzataiból is, igen kevés kivétellel, helyesen tud következtetni arra, melyik cigány vagy melyik karaván tagjai voltak a tettesek.

Balázs őrmester ekként értesítvén a két kiderítetlen esetről, habár nem is volt közvetlenül érdekelt a dologban, mégis arra való tekintettel, hogy egy évvel ezelőtt — 1913 márczius havában — Szadán történt lólopás egyik tettesét: Kolompár (kakucsi) Jankót sem akkor, sem időközben nem tudta kézrekeríteni, abban a reményben, hátha ezuttal sikerülni fog, belement a nyomozásban való részvételbe s e célból Dezső és Gólyán őrmestereket arra kérte, hogy 1914. évi márcz. hó 12-én kora reggel, egy-egy járőrrel Budapestén a Tattersallban tartott lóvásártéren jelenjenek meg, a hova őrsparancsnokával, Szersa János őrmesterrel, ő is beutazott.

Ez a találkozás azért volt szükséges, mert a kőborczigányok közül azok, a kik lólopásokkal — illetve cigány felfogás szerint lókereskedéssel — foglalkoznak és a fővárosból kitilva nincsenek, az említett lóvásártéren gyakran megjelennek. Balázs őrmester más alkalmakkal is így szokta magát informáltatni a cigányokkal összeköttetésben álló egyénektől, sőt néha magoktól a cigányoktól is.

Ezuttal azonban kőbor cigány nem volt a vásártéren, de Balázs őrmesternek előző összeköttetései révén mégis sikerült annyit megtudni, hogy az egy év óta keresett Kolompár (kakucsi) Jankó személyleírásának megfelelő személyleírása cigány Tatárszentgyörgyön telepedett le s ott Radics János néven házat vett és házulási engedélyt is szerzett magának és mint büntetlen előéletű egyén ismeretes a községben az előjáróság

Az északi harczytérről. — Károly Ferencz József főherczeg trónörökös szentlét tart a német lovasság földén.

és a lakosság előtt, dacára, hogy kóborlásban levő gyanús cigányok gyakran látogatják.

Ebből a körülményből következtetve szinte bizonyosra vette Balázs őrmester, hogy ez a Radics János egy és ugyanazon személy Kolompár (kakucsi) Jankóval s hogy az említett dunakeszi lólopásban és a czinkotai betörésben, ha nem is mint tettes, de mint bűnrészes szerepelt s a vele összeköttetésben álló Horvát József Tonesi és karaványa is valószínűleg Tatárszentgyörgyön esetleg a községet környező puszták valamelyikén felfedezhető lesz.

Balázs őrmester indítványára tehát a Budapestről délelőtt induló vonattal Örkénybe utazott az egyesült járőr, hogy a nyomozásba az ottani őrsparancsnokságot is bevonva, a szomszédos Tatárszentgyörgyre menjenek s ha az említett Radics János név alatt csakugyan Kolompár (kakucsi) Jankó rejtőzik, az örkényi őrskörlethez tartozó Tatárszentgyörgyön még akkor éjjel meglepjék.

Az örkényi őrsön azonban igen kellemes meglepetésükre arról értesültek, hogy Varga Antal őrmester ottani őrsparancsnok éppen az említett Radics alias Kolompár Jankó ellen folytat nyomozást bizonyos lólopási ügyekben, a mely körülmény csak megerősítette Balázs őrmestert előző feltételezésben, a többieknek pedig reményt nyújtott arra, hogy mégis helyes nyomon indult meg a nyomozás, minél fogva az egyesült járőr nem is töltötte tovább az időt Örkényben, hanem egyenesen Tatárszentgyörgyre indult.

Tatárszentgyörgyön Varga őrmestertől értesültek, hogy Radicsot, Kolompár Kovács (pista) Istvánt és Kolompár (kácsi) Lidit azért vette őrizet alá, mert az a gyanu merült fel ellenük, hogy a nálok és még két ottani parasztembernél talált négy-hat darab lovat ők lopták. Közölte velök Varga őrmester azt is, hogy Radicsot tisztességes, büntetlen előéletű egyénnek állítja az előjáróság, a másik két cigány pedig azt állítja, hogy a szóbanforgó lovasat nem ők, hanem Horvát József Tonesi lopta, a ki állítólag a peszéradaesi pusztákon kóborol a karavánjával és az nap éjjelre vándorol Tatárszentgyörgyre, a hol a temető mellett táborozik a dános rablógyilkosságból ismert Lakatos Jánosnak (Sztojka Parnó) felesége Kolompár Juli Buér a gyermekeivel és ez azt állítja, hogy éjjelre Tonesi odaérkezik, tehát ott meglephetik.

Balázs őrmester Radicsot még nem is látta, de a Varga őrmestertől kapott személyleírás nyomán rögtön ráismert és mindjárt megjegyezte, hogy az előjáróság tévedésben van, mert Radics nem más, mint a többször büntetett Kolompár (kakucsi) Jankó, Buér pedig még Varga őrmestert is félrevezette, mert Horvát József Tonesi nem hogy éjjelre odajönne, de akkorára a lóval, kocsival és gyermekeivel maga Buér is megszökik. Hogy pedig ezt az állítását a kéznéllevő Kolompár (kakucsi) Jankóra nézve mindjárt be is bizonyítsa, az őrsparancsnokokkal együtt a fogdába ment.

Kolompár (kakucsi) Jankó meglepetve ugrott fel fektéből, a mint Balázs őrmestert meglátta, de azért cigánymódon mégis hamarosan feltalálta magát és az őrmester kérdésére, hogy mit csinálnak ott, valóságos mártir páthosszal felelt:

— Szenvedünk — tekintetes kir. Balázs őrmester úr — ártatlanul szenvedünk, kezeit csókolom!

— Hogy is hívják magát? — kérde Balázs őrmester nevezettől — mintha nem ismert volna rá.

— Hát hogy hinának másként, könyörgöm alásan, tekintetes kir. őrmester úr — csakugy mint azelőtt hittak, hiszzen teccik ismerni az öreg Jankót!

— Én ismerem — nyugtatta meg az őrmester a nyugtalanul fészkelődő cigányt — hanem ezek az urak itt — folytatta az őrsparancsnokokra mutatva — nem ismerik és szeretnék tudni, hogy mi az igazi neve a sok közül?

— Igazi az mind kezit csókolom, tekintetes kir. őrmester úr — az apám Kolompár volt, az anyám Radics, most már egyik Kolompárnak hi, a másik Radicsnak szólít s mit tegyen a szegény cigány, mindeniket meg kell érteni — könyörgöm alásan!

— Halljuk csak még a harmadik nevét is — firtatta tovább Balázs őrmester — ezek az urak azt szeretnék leginkább tudni; mondja csak melyik az?

— Nem igazi az kérem, csak olyan csúfnév — tért ki a cigány az egyenes felelet elől — de Balázs őrmester nógatására nagynehezen mégis csak megmondta:

— Kakucsi Jankó, kezit csókolom, hogy vakította volna meg a Devla, a ki kitalálta és rám kente — az vagyok én kérem, a Kakucsi Jankó!

— No lássátok, hogy igazam volt — mondá Balázs nevetve, mikor magára hagyták a cigányokat — hanem erre a cigányra úgy vigrázzatok, mint a két szemetekre, mert ez még akkor is megszökik, ha a rátett bilincs másik végét állandóan a kezében tartja a csendőr. Most pedig ne várjuk meg az éjfélt, hanem most mindjárt lepünk meg Buért, majd meglátjátok, teljesen felöltözve és a kocsiját felpakolva találjuk.

Ugy is volt minden. Még csak esti 10 óra volt, de már ló, kocszi készen állott, csak az üres sátor volt még a földön s alatta gubbasztott Buér a gyermekeivel felöltözötten s már ezekből észre lehetett venni, hogy egy félóra múlva csak bült helyét találták volna a menekülés módját és idejét helyesen kieszelt Buérnak.

Balázs őrmester kérdéseire aztán csakhamar beismerte, hogy biz ő éjjelre már *valahol* lett volna, mert nem akar az itteni gyanús cigányok közé keveredni; Tonesit pedig hiába várják, mert az már megérte a bajt és felé se jön Tatárszentgyörgynek mostanában. Ő ugyan nem tudja határozottan, hogy hol, de úgy hiszi, a peszéradaesi erdőben bujkál. De ha a tekintetes kir. Balázs őrmester úr (ez is névleg ismerte Balázst) meg akarja tudni, hogy hol van, hát azt csak a „Mundra” mondhatja meg.

Ez a „Mundra” is, legalább így névleg, régi ismerőse

Az északi harcterről. — Éjjeli szolgálatba induló huszárrör Bessarábia határán.

a Csendőrségi Lapok olvasóinak. Az országoslúró Lakatos Róza ő, a ki a dānos rablógrilkosság bűnügyi vizsgálataánál még mint subancz leányka, koronatanuként szerepelt. Akkor állami gyermekmenhelyre utalta a bíróság s a mint ott valamennyire kicsiszolódott, a nevét Lakosra változtatták; de hát rajta is bebizonyosodott, hogy «kutyából nem lesz szalonma», mert végül mégis visszatért rokonaihoz, a cigányokhoz. S ezuttal ő is Tatárszentgyörgyön volt és Buér mindjárt meg is mondta, hogy hol található.

Balázs őrmester indítványára aztán Buért is a többi őrizet alatt álló cigányokhoz csukták. A kocsián talált minden holmit a legutolsó darabig átvizsgálták, számbavettek, mert — mint Balázs őrmester mondta — lehet azok között olyan tárgy, a melyben a később kinyomozandó káros a sajátjára ismer.

Ezekután megbeszélte társaival, hogy ő Lakos Rózát azonnal felkeresi és ennek útmutatása nyomán harmadmagával a Toncsi előkerítésére indul, a többiek pedig, a kik Tatárszentgyörgyön maradnak, a Kakucsi (Radics) Jankó házából a legutolsó szegig mindent szállíttassanak a községházához. A mennyiben pedig a keresett Toncsival reggelre meg nem jöhetne, saját kezdeményezésükből esetleg az ő általa küldendő értesítés nyomán nyomozzanak Toncsi és társai után a környéken.

Lakos Róza kissé szabódott ugyan a rá váró feladattól, de azt beismerte, hogy a Toncsi tartózkodási helyét ismeri, csupán attól félt, hogy később kellemetlenségei lehetnek, az árulkodásból. De mikor Balázs őrmester megnyugtatta, hogy Toncsi nem is fogja őt látni, mert annak elfogása előtt elhocsájtja, csak éppen a helyet mutassa meg, mégis ráállott az éjjeli kirándulásra úgy, hogy éjszélkor már el is indulhattak.

Lakos Róza csakugyan megbízható vezetőnek bizonyult. Balázs őrmestert jól ismerte ő is, ennél fogva az elindulás után már minden vonatkozás nélkül vezette őket árkon-bokron keresztül úgy, hogy hajnali három óra tájban már a peszéradacsi erdőben voltak. Itt már óvatosan kellett előre haladni. Egyrészt, mert Róza se tudta éppen határozottan megjelölni a helyet a bozotos erdőben, a hol a karaván sátra áll, másrészt fokozottan kellett vigyázni arra is, nehogy Toncsi megsejtsen őket és a sötétségben elillanhasson.

Ekkor újból a Balázs őrmester leleményessége segítette ki őket. Mikor ugyanis észrevette, hogy Róza egy sűrű, bokros térség mellett — legalább látszólag — tanácstalanul áll, ők pedig a legfigyelmesebb hallgatódzás mellett sem vehettek észre semmi olyan jelenséget, a melyből a keresett cigányok közelletére lehetett volna következtetni, utasította Rózát, hogy bizonyos jellel hívja fel amazok figyelmét.

Erre a leány a legöregebb kakukot is megtévesztő hangon egy párszor kakukkolt s ezt követőleg, közvetlen az előttük levő sűrű bokrok közül egy valódi kutyavakkantás volt a felelet.

— Itt vannak — Róza — ez a Toncsi kutyájaupta!

S míg ő hirtelen visszahúzódott s eltűnt a sűrűben addig a járőr három oldalról egyszerre a bekrok közötti tisztásra nyomult s a meglepett cigányokat, mielőtt magokhoz térve a menekülésre gondolhattak volna, elfogták és megbilincseltek. A karaván tagjai voltak Toncsin kívül Horvát Bodó alias Sárközi Böske, Kovács Sándor (vagy Kovács György (Csurka) és Lakatos Márton (Bihar).

A cigányok megbilincselése után a lovat kocsihoz fogták, sátrukat, podgyászukat felrakták és indultak vissza Tatárszentgyörgyre, a hova reggel hét órára meg is érkeztek. Ekkor kezdetét vette a kikérdezés. Egy járőr pedig a Kolompár (kakucsi) Jankó házáat kutatta át és minden megmozgatható tárgyat, a miről feleteleztek, hogy lopásból származhatik, a községházára szállították.

— Még hiányzik valami — mondá Balázs őrmester — mikor a holmikat átvézte, — a tinta és toll még nincs itt. Mert lát Kolompár (kakucsi) Jankó, mint a cigányok közt talán egyetlen kivétel, írni és olvasni tud, de erről a járőrök egyikének sem volt tudomása, csupán Balázs őrmester tudta ezt, ennél fogva a kétszeri kutatás dacára sem jutott eszébe senkinek, hogy íróeszközöket is keressen és nem is találták meg, míg maga Balázs őrmester nem fogott hozzá a kutatáshoz, a mikor is a mestergerenda befulazott végétől, a falból előkerült a tinta, toll és még egy radirgumi.

A kikérdezés során az öregebb cigányok konokul tagadtak, semmit sem akartak tudni a dunakeszi lőlopásról és a czinkotai betörésről, pedig ez utóbbiból való egynémely tárgyat már maga Gólyán őrmester felismerte a cigányok holmijai közt. Ezenfelül a 14 éves, korához képest a bíróság részéről is szokatlanul fejlett értelmi képességűnek minősített Kovács György Csúrka cigánygyerek is bemondott egyes adatokat, a melyeknek alapján hamarosan meg lehetett állapítani a következőket:

Múlt év február hó végén Kolompár (kakucsi) Jankó, Horvát József Toncsi, Kovács Kolompár István és Kolompár Juli Buér Vágsellyére utaztak és ott a Dunakeszről lopott lovakat és kocsit egy másik cigánykaravánnak 300 koronaért eladták. Visszafelé jövet pedig valahonnan négy lovat és kocsit loptak. Ugyancsak ezen utközben törtek be Czinkotán is a Toncsi és Kolompár István, Jankó István lakásába s az onnan lopott ág- és ruhaneveteket a lopott lovakkal és kocsin Tatárszentgyörgyre szállították.

Ezek alapján azonnal táviratoztak a pöstyéni szakasziparancsnoksághoz, hogy a mennyiben február végén vagy márczius elején Vágsellye tájékáról valahonnan lovat és kocsit loptak volna, ha még addig meg nem kerültek, a károsokat küldjék Tatárszentgyörgyre, mert a lovak és a koci ott vannak.

(Végo köv.)

Ausztria és Olaszország háborúiból.

Az a harcstér, a melyen előreláthatóan Olaszország és szövetségesek között az első összecsapások megtörténnek, már régóta véráztatta terület. Évezredekkel ezelőtt nehéz harcokat vívtak itt és a háború furája újra meg újra dühöngött Itália északi részén. Súlyos belső harcok is voltak itt, különösen a mikor II. Viktor Emánuel alatt az olasz egység mozgalmá megindult. A mikor 1849-ben a forradalom hullámai átcsaptak a lombard-velencei királyságra is és az idegen uralom gyűlölete megnyilvánult, Károly Albert, Szardínia uralkodója kénytelen volt Ausztria ellen a lombard testvéreknek segítségére sietni. A császári csapatok élén a 82 éves Radetzky állott. Sikertült neki az ellenséges lakosság közötte Veronába visszavonulni, hogy a felsőolaszországi erődök az úgynevezett várnégyszög védelme alatt a piemontiakkal az Etschen való átkelést mindaddig megakadályozza, míg annyi erősítést nem kapott, hogy szembeszállhatott az ellenséggel. Junius 10-én volt a vicenzi ütközet és július 25-én, miután Tirolból erősítéseket kapott, Custoza és Sommacampagna mellett leverte a piemontiakat Radetzky. Nagy bátorsággal kerülte ki Károly Albert serege az áttörést és Radetzky győzelmesen vonulhatott be Milanóba, a melyet néhány hónappal azután ott kellett hagynia. E győzelem fegyverszünetre kényszerítette Lombardiát.

Tízennyolcz évvel később, 1866 június 24-én megint csata volt Custozaánál, a melyben Albert főherceg a Cialdini vezérlete alatt álló, majdnem kétszer olyan nagy olasz haderőt visszavetette. Az osztrákok a várnégyszögre támaszkodtak, 82 ezer embert Verona körül állítottak föl. Lamarmora vezérése alatt az olaszok július 23-án két hadtesttel átlépték a Minciót, míg Cialdininek az Elsch ellen kellett volna előnyomulnia és Garibaldinak szabad csapataival Tirolba betörnie. Junius 24-én kora hajnalban meghíradta Albert főherceg az ellenséget az egész vonalon. Izzó napsütésben egész nap tartott a harc. Este 7 órakor a vitézül védőköz olasz sereg le volt verve, a custozai magaslat utolsó állását is elfoglalták az osztrákok, úgy hogy az olaszoknak vissza kellett vonulniuk, miután 7681 embert veszítettek. Ez a vereség természetesen meghírsította Cialdininek a Pon tervezett átkelését. Custozaiban ma is áll még az itt elesettek közös emlékjele.

Magentánál 1862-ben szentelték föl azt a kápolnát, a mely az 1859 június 4-én az osztrákok és az egyesült francziák és szardíniaiak között vívott csatára emlékeztet.

Deltől estig tartott a harc a tessini rizsföldek között elszórt falvak körül. A két részről mintegy száz ezer ember harczolt itt sajtós bátorsággal. Már leszűlt az éj, a mikor a francziák Napoleon vezetésével az ellenséges állások legfontosabbikait, Magentát elfoglalták. Egyik fel sem érezte azonban, hogy le van győzve és az osztrák sereg vezére, gróf Gyulay másnap reggel folytatni akarta a harczot. Csak a mikor megkapta azt a jelentést, hogy a Clam-Gallas alvezér harcoképtelen csapatai Milanóba visszavonultak, akkor hagyta el állásait és csak ekkor vonult vissza a Mincio mögötti várnégyszögbe. Ekkor az osztrák halvezetésben változás történt. Ferenc József császár mellé került Hesz tábornagy, a ki az 1849-iki hadjáratban Radetzkyvel együtt küzdött ezen a harcostéren. Junius 24-én az előnyomuló osztrákok összecsütköztek a szintén előnyomuló szövetségesekkel. Sok kisebb csatározás támadt döntő eredmény nélkül, míg végre a francziák délután erőyes támadást intéztek Solferino falu ellen, a mely az osztrák hadállás középpontja volt. Minthogy a francziák a jobbszárnyuk ellen intézett osztrák támadást visszautasították, az osztrákok, míg a csatateret rettentő vihar mely sötétségbe borította, visszavonultak a Mincion túlra. A szövetségesek vesztesége 17 ezer halott és sebesült s 2500 fogoly, az osztrákoké 13 ezer halott és sebesült és 9000 fogoly volt.

Néhány nappal ezután a világ meglepetésére megkötötték a békét. III. Napoleon tette meg erre az első lépést. De a hadjárat eredményei egyáltalán nem elégtették ki. A toscani trónt nagybátyjának, Jeromenak szánta, azonban tekintettel az Itália egységére való mozgalmakra, erről le kellett mondania. Katonai nehézségek is támadtak, különösen a felsőolaszországi várnégyszög ostroma nagyon sok áldozatba került volna, a mibe a francziák aligha egyeztek volna bele. Minthogy az osztrák főhadiszálláson is kívánták már a háború végét, 1859 július 11-én Villafrancában találkozott a két császár s az eredmény Franciaországra nézve lenézó tett, amonnyiban Napoleon harcias frazisa, hogy »Itália szabad legyen Adriaig« frazisa maradt. Lombardia Szardíniához csatlakozott ugyan, Velencze azonban 1866-ig osztrák uralom maradt.

KÉPEINKHEZ.

Harcstéri képek.

Titáni küzdelmekkel teljes világháborunk évforduló-jához közeledik. E hosszú idő alatt a az ellenség ilyen sok részről való s tulnyomó számával szemben — hála a Mindenhatónak — mégis előnyben vannak a német

és osztrák-magyar, ugynevezett középponti szövetséges seregek. És ez a szövetség itt a legrealisabb valóságban értendő, mert Besszarabiától fel Kurlandig, mindenütt felváltva találkozhatunk a szövetséges seregek egyes badseregeivel. Együtt üldözték el annak idején Krakkó alól, majd Orosz-Lengyelország nyugati részéből az orosz seregeket s együtt, közös elhatározással és tevékenységgel bajtolták végre a győzedelmes kelet-galicziai összefutást is.

Ebből az együttes működésből következik aztán, hogy hol a németek hatalmas császára, hol pedig trónörökösünk: Károly Ferencz József főherceg a Fensége látogatja meg a legszebb egyetértésben és példás bajtársiasságban együtt érző és együtt küzdő csapatokat. Hiszen többször olvashattuk már, hogy Vilmos császár, a ki különben minden idejét a harcztereken tölti, most egyik, majd a másik fronton lepte meg a harczoló szövetséges seregeket s elismerését fejezte ki az osztrák-magyar csapatok hősiességeiért és egyformán dicsérte, biztatta és kitüntetésekkel jutalmazta úgy a német, mint az osztrák-magyar hadsereg tagjait.

Mint ezt egyidejűleg közölt képeink mutatják, ugyan csak hasonlóképen jár el agg uralkodónkat a harczterén helyettesítő trónörökösünk is és valahányszor a harczter egyik vagy másik pontján megjelen, mindannyiszor megtekinti a szövetséges német badsereg ott működő csapatát is úgy, hogy ennek a hosszú háborúnak még eddig minden jelentősebb eseménye színhelyén ott látták e két magas személyt mindenütt, még pedig legtöbbször olyankor, mikor a harczteri tevékenységnek egy-egy kiemelkedőbb mozzanatát bajtolták végre a szövetséges seregek.

Ezért kifogyhatatlan a lelkesültség és a fáradhatatlan kitartás a középponti szövetség hadseregei között. Ennek tulajdonítható úgy az entente, mint az oroszok többmillió hadserege fölött közel egy év óta aratott nagyjelentőségű győzelmek egész sorozata, Galiczia és Bukovina majdnem egész területéről az oroszok kiűzítése, Orosz-Lengyelország területe egyrésznének elfoglalása, valamint az is, hogy most már magyar buszár felderítő járőrök portyáznak Besszarabia határán is.

HIREK.

Megdicsérés. Fabián János, III. számú csendőrkerület állománybeli őrmesternek, az ellenség előtti kitünő teljesítményeiért, a cs. és kir. 2. hadseregarancsnokság dicsér elismerését fejezte ki.

Adományok. Az aninai őrs legénysége legújában 12 K 66 f-t juttatott bozzákn, mint a vak katonáknak szánt adományt. Rendeltetési belyére juttattuk.

Jegyzés a hadikölcsönre. Mint értesülünk, Rozsnyai János őrsvezető ez. őrmester, a bástóvárosi őrs parancsnoka, a bástóvárosi takarékpénztárnál az első hadikölcsönre 800 K-t, a másodikra pedig szintén 800 K-t, összesen 1600 K-t; Klimó János csendőr 4000, Beczky Kálmán csendőr 800 és Váradi Mihály szuehorai őrsbeli csendőr 300, összesen 5100 K-t jegyezték.

Tettenérés. Oláh Gyurka András és Somogyi Gusztáv csendőrökből állott buzitai őrsbeli járőr, június 28-án délelőtt fél 1 óra tájban Him községben portyáznván, a község egyik utcáján három ismeretlen egyént tettenért, a midőn ezek 10 darab libának egy ketreczből való kiszabadása utáni elszállításra fűződtek. Tettesek a járőr, még mielőtt felismerhetők lettek volna, észrevették

és futásban kerestek menedéket. A járőr őket üldözőbe vette, de miután sem elfogni, sem pedig egyébként feltartóztatni nem bírta, Somogyi csendőr utánuk löfegveréből egy lövést tett, ennek eredménye azonban eddig megállapítható nem volt, miután a tettenért gonosztevők, akik egyikénél fegyver is volt, elmenekültek. Nyomozásuk folyamatban van.

Hibaigazítás. Lapunk múlt beti számában közölt talánymegfejtési batáridő nem május 12, hanem július 12.

KÜLÖNFÉLÉK.

Érdekes kérelem. Egy Halle melletti falucskából való tartalékos felesége nemrégén levelet írt a férje kapitányának. Elmondta, hogy mindenki hazajött már szabadságra, csak az ő férje nem, pedig épen most nagy rá a szükség: krumplit kell kapálni. Néhány nappal később az asszony levelet kapott a kapitánytól; megírta, hogy nagyon sajnálja, de nem engedheti szabadságra a férjét, miután az oroszokkal még mindig sok a baj. Azonban mihelyt lehet, megadja a szabadságot. A krumplikapálást se ő, se a férj nem végezheti el, de hogy mégse maradjon el, kéri az asszonyt, hogy a mellékelt busz márkán fogadjon munkásokat.

Pánczélsisak. A többnyire halálosan végződő fejlődések arra készítették a francia hadvezetőséget, hogy egy csomó pánczélsisakot csináltasson. Több modellt sikeresen már kipróbáltak a fronton: Az elért eredményekről Henri le Deute a következőkben számolt be a francia akadémia egyik ülésén: Összesen ötvenkét fejlődést vizsgáltak meg. Negyvenkét esetben a koponya védtelen volt; ezek közül 23 esetben a koponya szétroncsolódott, 19 esetben oly seb támadt, a mely csak a koponya bőrét érintette, a többi tíz esetben rézsínsak védte a fejet. Nyolcz közülök agyrázkódást kapott és lényegtelen sérülést, de rettegett koponyarepedés egy esetben sem következett be. Így tehát az aczélsisak kitünően bevált. Orvosok és tiszták nagyban propagálják az általános behozatalát. A katona persze kevésbé becsüli, mert súlyos és igen forró; az ember iszonyúan izzad alatta és azonfelül a használt aczél igen könnyen rozsdásodik. Nagyobb baj ennél, hogy idáig még csak kétféle formát készítettek, a melyek nem simulnak a fej formájához. Az aczélsisak hasznossága azonban kétségtelen.

Az olasz lobogó. Az olaszok lobogója I. Napoleon idejéből származik. Az ekkor még ifjú tábornok csapataiban Felső-Olaszország ellen igen sok olasz hadakozott, a kik egy légióban egyesültek. A hadi egyenruhájukban Napoleon szükségessé tartotta, hogy az olasz csapatok lobogója hasonlítson a franciaik lobogójához és ezt olyan módon érte el, hogy a francia lobogót adta nekik, de a kék szín helyett zöldet tette bele. A lombardiai légionáriusok egyenruhájához hasonló a francia katonákéhoz. Az olaszok annyira elégedettek lettek a nekik adott színekkel, hogy 1796-ban Napoleon a következőket írhatta Párisba, a direktóriumnak: — Az olaszok nemzeti színe mostantól kezdve vörös-fehér-zöld és ezt a lobogót lelkesedéssel üdvözlük az olasz patrióták!

A lombardi légiónak 1796 október 6-án a milánói dómtéren nyújtották át az első olasz lobogót.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Pilszko 555^a. A nősülési engedély megadása vagy megtagadása tisztán az előjáró csendőrkerületi parancsnokságtól függ. Önnek kell a kérvényt benyújtania.

Örvény. Cikke nem időszerű; nem közöljük.

Grünauer. Adományát rendeltetési helyére juttattuk, míg a hiányzó lapokat czintére elküldöttük.

Erdeklődő. 1. 1908. évi XLI. tör. 12. §. utolsó bekezdése. 2. Semmi sem vonható le. 3. A nyugdíj fele, de ez is csak úgy, hogy legalább 1200 korona maradjon. (Ugyanezen tör. 13. illetőleg 14. §-a.)

Kónyes. A bíróság által hozott ítéletben, illetőleg végzésben meghatározott összeg erejéig elfoglalható.

Cs. K. 1. A tárgy értékétől függ, hogy tulajdonleni kihágás vagy lopás vátsága forog-e fenn? 2. Nem, csak feljelentésnek van helye.

Fontos kérdés. 1--2. Nem. 3. Csendőr úr.

1861. A vízben alámerülteket, minekutána azok a vízből kihuzattak nem szabad fejükre állítani, mert a gyomorból a szájon át kiömlő víz gátolja a lélekzést és újabb okán szolgálhat a fuldoklásnak. Az ájulás okának megszüntetése után az ájult embert hanyattfekvő helyzetbe kell tenni és pedig úgy, hogy feje ne földközé magasabban mint lábai, mert a gyöngén működő szív ilyen elhelyezés mellett lehet csak képes az agyvelőbe elegendő vért hajtani; továbbá a rubázat mindazon szorító rézeit, melyek a lélekzési és vérkeringést akadályozhatnák, meg kell lazítani; így az ing gallérjának gombjait, a mellényt vagy mellfuzót, szoknyát, illetőleg alsónadrág madzagjait stb. fel kell bontani; az ájultat a friss levegő áramlatát becsátani; arcára és gyomorgádrára hideg vizet locsogtatni és a mesterséges lélegeztetést bevezetni.

U. B. Alperes az, a kit valaki beperel a bíróság előtt. Rendes perekben az alperes önmaga rendszerint nem védekezik, azért, midőn a kereset neki kézbesítettik, adja ezt ügyvédnek. Sommás perekben személyesen is védekezik az alperes, de pontosnak kell lennie a megjelenésben, mert elvesztheti a logikuságosabb ügyét is, ha nem védekezik a kifutott időben, ha csak egyetlen perczet is késik, azt úgy veszi a törvény, mintha ott sem lett volna. A neve kikiáltásánál azonnal jelentkezzék az alperes a tárgyaló bírónál. (1893: XVIII. tör.)

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Adományoztatott:

a hadsereg-főparancsnokság által:

az ellenség előtt teljesített vitéz magatartásuk elismerésül:

a 2. osztályú ezüst vitézségi érem:

Tóth Péter,
Kos György,
Rigó Ferencz,
Jankovics András,
Varga József és

Takács István csendőröknek, a IV. számú csendőrkerületben.

Okiratilag megdicsértettek:

A m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Gelencsér Pál járásörmester, Gerencsér Ferencz és Németh Lajos I. őrsvezető cz. őrmesterek, mivel egy 4509 K kárértékű állítólagos postarablás, illetve sikkasztás tettesét, kiváló szakértelemmel, nagy körültekintéssel és gyorsan megindított alapos nyomozással, az illető postamesternő személyében kiderítették, az elsikkasztott pénzt hiány nélkül előkerítették és a kincstárt eme károsodástól megmentették.

Előléptettek:

örmesterré:

1914 december hó 1-ével:

a cs. és kir. hadsereg-főparancsnokság által:

Pap János L. I. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester;

1914 december hó 10-ével:

a cs. és kir. 2. hadsereg-parancsnokság által:

Berger Sámuel, IV. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915 június hó 11-ével:

a cs. és kir. 5. működő hadsereg-parancsnokság által:

Nagy István II. IV. számú csendőrkerületbeli őrsvezető cz. őrmester;

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztése.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

résztvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153-44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek értéke és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyveinkre. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő leköltése mellett helyeznek el intézetünkben, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetétek után, melyeknél a betétező az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 8½% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előlegeket nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvevényeire. Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattal. Utalványok, intézkedések és chequék beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felzárkításával. Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

csendőr cz. őrmesterré:

1915 május hó 21-ével:

a cs. és kir. 2. hadseregparancsnokság által:

Gombos Ferencz Lajos, II. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915. évi május hó 31-ével:

a cs. és kir. hadsereg-főparancsnokság által:

Ducz Sándor, P. Kiss Lajos, Májerszki Gyula, Oláh András, Puskás Ferencz és Domokos Sándor, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1915 június hó 1-ével:

a cs. és kir. 2. hadsereg hadtápparancsnokság által:

Goncza József, II. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915 június hó 12-ével:

a cs. és kir. 6. hadsereg hadtápparancsnokság tábori csendőr törzstisztje által:

P. Barta Imre, K. Horváth Tamás, Pénzes Lajos I., Nagy Sándor, Szabó Imre, Szilágyi Mihály és Turcsányi János, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrök.

Pénzjutalomban részesítették:

A m. kir. belügyminiszter ur, Plattmann Ferencz főpatkolómestert, 11 szolgálati lónak sikeres gyógykezeléséért 400 K, továbbá Orbán József, Bodócs Márton, Gerenda Gyula, Csontos Géza őrsvezető cz. őrmestereket és Kulcsár István csendőr cz. őrmestert, mind az öten a III. számú csendőrkerület állományából 146—146 K, végül Szoboszlai József, III. számú csendőrkerületbeli őrsvezető cz. őrmestert 122 K jutalomdíjban részesítette.

Névváltoztatás.

Belügyminiszteri engedély alapján:

Adamovics Márk, II. számú csendőrkerületbeli csendőr családi nevét „Antalfi”-ra,

Flavitsy György, ugyancsak II. számú csendőrkerületbeli őrmester, családi nevét „Putnoki”-ra és

Kollár Márton, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr, családi nevét, „Kárpáti”-ra változtatta.

Házasságra léptek:

A m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Óváry Lajos őrmester, Hakler Juliannával, 1915. évi május hó 1-én, Baján.

Gosztolánczi József csendőr cz. őrmester. Horváth Erzsébettel, 1915. évi június hó 2-án, Uraiujfalun.

Zagyi József őrsvezető cz. őrmester, Szabó Saroltával, 1915. évi június hó 6-án, Budapesten.

Kustyán Mihály őrsvezető cz. őrmester, Mátyus Katalinnal, 1915. évi június hó 5-én, Jánoshalmán.

Almási Károly csendőr cz. őrmester, Mátyus Etellel, 1915. évi június hó 5-én, Bácsalmáson.

Csoda
Gramofon

óriási és nagy, erős, tiszta hangú beszélőgép 25 K. Legszebb lemezek nagyok és duplák. Fedák Sári, Király, Rózsa, Fráter, Göndör, Solti, Steinhart énekel — 60, 2—, 2'30 kor.

Árjegyzék összes hangszerekből ingyen

MOGYOROSSY GYULA

kir. szab. hangszergyár,
Budapest, VIII., Rákóczi-ut 71.

SZÁNTÓ JÓZSEF

gépáruháza 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy árjegyzékem díj-talanul küldöm.

Képes nagy árjegyzékem díj-talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postleton, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyikerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállítottam. Pathé tűnélküli beszélőgépek, lemezek és varrógépek óriási választékban, kedvező részletfizetésre is.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok
Sapkák
Keztyűk
Kardbojt
Celluloid kezelő és nyakravaló
Czipőkrém
Fegyverszír
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Rulikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

Mindennemű felszerelési tárgyak
dus raktára olcsó árakkal.

Nyári szürke és fehér szörmekeztyűk nagy választékban olcsó árban kaphatók.